

Arrest

nr. 75 529 van 21 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 november 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 november 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, van Russische nationaliteit, verklaart op 22 december 2010 België binnen te zijn gekomen en dient op dezelfde dag een asielaanvraag in.

Op 15 april 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 september 2011 met nr. 67 707 worden aan verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 2 augustus 2011 dient verzoekster afzonderlijk een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 2 augustus 2011 dient verzoekster tevens samen met haar partner een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 6 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekster van 2 augustus 2011 die verzoekster afzonderlijk heeft ingediend, onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“REDEN:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 13.07.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het Koninklijk Besluit van 24.01.2011 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 02.08.2011, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het Koninklijk Besluit van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

Op 6 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris eveneens de beslissing waarbij de aanvraag die verzoekster en haar partner samen hebben ingediend op 2 augustus 2011, onontvankelijk wordt verklaard en worden zij in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

2. Over de onontvankelijkheid

De verwerende partij werpt in de nota een exceptie van gebrek aan belang op aangezien verzoeksters andere aanvraag van 2 augustus 2011 op 6 oktober 2011 onontvankelijk werd verklaard waarna zij in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie. De verwerende partij meent aldus dat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoekster geen voordeel kan verschaffen.

Ter zitting van 14 februari 2012 wijst de advocaat van verzoekster erop dat er sprake is van ernstige moeilijkheden in de relatie van verzoekster met haar partner, waardoor er volgens haar sprake is van een belang bij de behandeling van het beroep tegen een beslissing die haar alleen betreft.

Overeenkomstig artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Gedr.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij een aangetekend schrijven van 2 augustus 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende waarbij ze verwijst naar haar eigen medische aandoening. Deze aanvraag werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard en betreft de bestreden beslissing.

Tevens blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster en haar partner bij een aangetekend schrijven van 2 augustus 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf indienen waarbij ze verwijzen naar de

medische aandoening van verzoeksters partner. Deze aanvraag werd door de verwerende partij ontvankelijk verklaard.

De Raad merkt op dat de aanvraag van verzoekster en haar partner ontvankelijk werd verklaard waardoor zij in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie. Door de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris waarbij verzoeksters eigen aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, wordt de medische aandoening van verzoekster niet ten gronde onderzocht. Verzoekster heeft dus wel degelijk belang bij huidig beroep tegen de onontvankelijkheidsverklaring van haar aanvraag om machtiging tot verblijf.

De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“BEROEPSGRIEVEN

Het beroep is gegrond op een schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet, een schending van de materiële motiveringsverplichting, een schending van art. 62

van de Vreemdelingenwet, een schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing stelt :

' Inderdaad maakt betrokkene in zijn (sic) aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 13.07.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter § 1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 02.08.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt. '

Nochtans kan verzoekster alleen maar vaststellen dat het medisch attest, dat op 13.07.2011 opgesteld werd door Dr. O. A. (stuk 1) en dat zij bij haar aanvraag dd. 02.08.2011 gevoegd heeft, wel degelijk overeenstemt met het model vereist door art. 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd in bijlage bij het K.B. van 24.01.2011 tot wijziging van het K.B. van 17.05.2007.

Het medisch attest dat verzoekster op 02.08.2011 ingediend heeft, en het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 dient ingediend te worden, zijn immers identiek, op de hoofding na.

Het door verzoekster ingediende medisch attest heeft als hoofding :

MEDISCH ATTEST

bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (FOD Binnenlandse Zaken)

Het nieuwe standaard medisch attest heeft als hoofding :

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

Het door verzoekster ingediende attest is, op de hoofding na, inhoudelijk volledig gelijk aan het nieuwe standaard medisch attest. Het door verzoekster ingediende attest vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat voldaan is aan de vereisten van art. 9ter § 1, 4^e lid, van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat op het door verzoekster ingediende medisch getuigschrift voorgedrukt staat 'bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties' en op het nieuwe standaard medisch attest voorgedrukt staat 'bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties' maakt in de praktijk niet het minste verschil uit. Het is niet zo dat deze attesten als afzonderlijk stuk met de post opgestuurd worden, en dus eventueel bij de verkeerde persoon of dienst zouden kunnen terechtkomen. Het is wél zo dat het medisch getuigschrift als bijlage bij een medische regularisatieaanvraag gevoegd wordt, en al deze regularisatieaanvragen (én de bijlagen) komen bij de juiste dienst terecht, wat ook de hoofding van één der bijlagen zij.

De D.V.Z. vervalt in een Kafkaïaans denkpatroon dat niet thuishoort in het moderne rechtsdenken. De D.V.Z. heeft blijkbaar enkel de hoofding gelezen, en nagelaten het door verzoekster ingediende attest

inhoudelijk te vergelijken met het nieuwe standaard medisch attest. Een dergelijke werkwijze strookt niet met een zorgvuldig bestuur, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft overigens reeds in deze zin gestatueerd (arrest nr. 61.726 van 18 mei 2011)."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingen, dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2°

en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

De verwerende partij houdt in de bestreden beslissing voor dat het medisch attest dat door verzoekster bij haar aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden werd gevoegd geen “standaard medisch attest” is dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

De Raad kan slechts vaststellen dat het medisch attest dat verzoekster bij haar aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegde, met uitzondering van de hoofding, inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch attest zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest voorziet de mogelijkheid om duidelijk de ziekte waaraan verzoekende partij lijdt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden. Het ingediende medische attest beantwoordt volledig aan de *ratio legis* van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het louter feit dat in de hoofding van het ingediende medisch attest tussen de woorden “bestemd voor” en de woorden “de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”, de woorden “de adviserende arts van” werden gevoegd, laat op zich niet toe te besluiten dat het aangebrachte medisch attest geen standaard medisch attest is zoals voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (cf. Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 0771/001, 147). Het gegeven dat op een modelformulier een verduidelijking werd aangebracht, die bovendien gelet op hetgeen bepaald is in artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet – waarin voorzien wordt dat de medische beoordeling die moet plaatsvinden op basis van medische attesten gebeurt door een ambtenaar-geneesheer – perfect logisch is, laat op zich niet toe te oordelen dat geen gebruik zou gemaakt zijn van het voorziene standaard medisch getuigschrift.

Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt en de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; Raad van State 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET